

त. रा. सं. टी. (महाराष्ट्र का इतिहास)

म - मलयमकरविमिश्र इत्ययम् - ३

२०॥ नमो गवतो श्रीवज्रवायवे ॥ भानताम्रधिमलनाडयगनासंबूद्धलौकीयसोसर्वाकाशाचिनोऊगवैद्याधं
 नाद्यविधोसनी ॥ ज्ञानिहिनयधर्मीति ॥ सुनिनिधः ॥ भाकिर्मनीयानिधः ॥ यायावज्जिलोसिनीरगवनीसोकउयं
 र्जितः ॥ श्रीवज्रदेवीयदः ॥ यद्यनेद्युगानीनमस्तुगुगुः ॥ यदचैशुगुसम्ब्रंसंवनवाधिचिरुहृद्वेनयदेववि
 ल ॥ वज्रदेवीयदददददतानठवर्हिनी ॥ हिरेनौवाधौनचयुधचलुगर्मसूगर्ममः ॥ साधनं वज्रवायवाः ॥ साध
 किञ्चिदिरुक्तं ॥ सुलोचनयदनिर्लमतिः ॥ कस्यनसासुका ॥ नः ॥ गुहायनेत्यदं मलुसमधियामया ॥ कर्तव्यनम

मदावावीकनीयोमहोहाकनेः ॥ अचार्यः ॥ गुगुननासमाधिवज्रवायदः ॥ श्रीवज्रदेवाः ॥ साधनं कर्तुं कामः ॥ यथमनोरग
 वीर्गीसंबूद्धलौकीयवनेवाधौवाधौदयनेशुकदयंकवोनिस्म ॥ ००० ॥ उद्यानं सादि ॥ वायुवावावादि कायाहि
 सम्बन्धः ॥ वनेवाधिचिरुहृदिनीनीतिवावाही ॥ दिगन्ते ॥ अहंयुर्वसंसायांकमायुवादवादि सादास्यंमहासूत्र
 कस्मिन्गवज्जमनीलार्थः ॥ वाधिचिरुहृद्वेनयसदान ॥ कीदमीरगवनी ॥ उद्यानकुर्छगना ॥ कस्मात्तलचक्रानि
 मीनचक्राः ॥ अनिलधूनाः ॥ अनिलनेवाहेनायातेसंस्कृतकंयिना ॥ विद्युच्चनोत्सवा ॥ विद्युदिवसगाभनिर्मितावादगुधादि

[illegible]

गम इव संलः नित्यवचनात् । तद्वदः स्वयं संसायादाह कं कर्मात् न च अतः त्रव संलवति । तथ च न विना गतं यत्र यायं न यत्तं
सुखं नः यत्र मिनि । स्थाने सदा ह वा स सुष्ठु भाने सदा हः स्थाने सदा ह रु द दानीति सर्वजनायति । अथः न वा न विदिता
दम विदिताः लवः सत्त्वत हेतुः । अलव उद्धृष्टः । नार्थि वा त्र मा न या विदिता अलं नान दानि ह त्र वातः । निर्मा
न मीति । वायुका कंचन सिवादि का सु त्र ति संवंधः निर्मा म विदिन सै संग म उ लग्ता नि मीनै म च क सूर्य
म उ लग्ता नै थ का या दि व र्ण दृता य हा स ल व र्य व ऊ वा रा दी य हा च स क स चार्थ क्रय या का ह वति । या क्ता ल ना

कंकला भूलेन लसु गका वलात् ॥ समसु पावै नद दना क्ष भम नं स वा भम नं वाधि चित्तं न न स व भ्मानं य स्याः सु क्का ऊ
 सु जाय मा ॥ सु क्क सु गुं म नो धम उ सु गुं न द वा य मा य स्या भ भू व धू गी सु नू य लात् ॥ अनु य सं क हान सु च ना च वि घा वृ द्ध क
 द म्भ कं द ह गि या ॥ वि घा ला च ना द यः दृ धि वै वा दि स्य ला वा वृ द्धा वे ना च ना द यः ॥ न थ म ल कं द द गि ॥ अनु य सं ह य वे ग य गि ॥
 न थ च द व ऊ ॥ च छि । ती क लि ना ना लो द ह गि य च न थ ग नात् ॥ द ह गि ला च ना दी च द थ हं ग व न म मी ॥ न न च छि ला सु नू य य
 ल ग वा नी च क ज या ह दि ती ॥ ध र्म स क्का ग म हा सु च व ऊ र्ध ग म ना च ॥ अ न र्ध व सान दाल ति ना र्ध का च च रा द यात् ॥ उ र्ध ग म म नं

३

महा सु च व ऊ ग म ना द गि ॥ २ ॥ यु धि य सै ला दि ॥ न ह हान सं सि धि व ऊ ः ति सं व धः ॥ न थ स व ल व स रं ॥ अनु य द स र
 मि ति व च नात् ॥ न थ स नं स म्भ ग व वा ध र्म स म्भ क सि धि म ति वा स वा वा ही यु धि य ल व ऊ यु र्वा व ऊ वा वा ही मि र्थ ॥ व ऊ
 या मि ती व ऊ म नू य लं ह हानं न न स ह या र्म स्या र्म ति ॥ न थ स उ ल मा ग ना कि म र्थ व ऊ र्म स न य अ म स न ध य र्थ
 र्थः उ र्ध ल य वा व हा नू य वा च र्थ व र्थ ॥ यु ध म नः स न सं य ति मा ह ॥ व ऊ न मि ला दि ॥ यु धि ला व र्थ दि ति सं व धः ॥ गु न
 ना ल व र्थ दि र्थः ॥ स र्व वा म व व र्म नी वि गु धि स थ ना म र्ति त्मा यात् ॥ अ ना दि का ल सं चि त्ति दि क स म्भू द य मि ला ग न व

पुथाऊनें। शुभवाक्यवनायाः॥ विऊनेंकातेपुविष्यऊनेंरहितं॥ नकाकिनेवचिरसमाधानकात्रणीविऊनेमपि
खानेयथाकथाकिहवोनेनचिरसमाधानाय॥ अत आह॥ मनाअनेकसंयुचिरसुखीनवावति॥ ननुकिंकेकु
त्वा॥ आसनमुपविष्या॥ आसनमपिसामान्येनसुखकात्रिअथविदित्यनसूक्ष्मात्रं कामसेकिंविनिष्टः संज्ञाध
ककः॥ नाथः स्वकीयगुरुः॥ गताकेकिनेरुकिनेगिआयसमतार्थककः॥ अथवावेवाचनकिनेमसकः॥ सुधि
ः यतिनः॥ पूर्वविधस्यपाहस्येवाधिकानात्॥ अथविशेषमुक्तथानं विऊनेंविगतायसंलयागुनद्विऊनें॥ महासूख

ऊनेमित्यर्थः॥ अतएवमनाशुकेलं॥ महासूखमुवचिरस्येकागुतासुखवानाकानेकायतं ननुनिरुने॥ महासूखमुवऊग
नांस्वकानात्॥ सर्वसूखमयंऊगादिनिवेवतात्॥ नाथककः॥ नाथवऊगुरुस्योक्तधिकांचपुर्थऊनेंमसुगकं
इदंस्मसनाथककः॥ अतएवसूधीमनदयिकात्रमसवयकं॥ ननुकात्रमाह॥ सूक्ष्मात्रमासनमुपविष्या॥ आसनं
मादयासूक्ष्मावमित्यनेनपुथमयुंयोवतायेनंदनयति॥ ननुवमहासूखादयसुखवाना॥ उयविश्वद्वमावद्याअणोअ
यदिनदयिसूखंकात्रमसवयकं॥ ननुकथंमहासूखमित्यने॥ यत्कात्रमाधीनंदमित्यनेकथंसूखं॥ गथवानिबस्य

ॐ
क वायी जयी जयस्मनन्तं सुखमिति ॥ अग्रां च नो सत्प्रमत्तं किं सुसकारमिति ॥ य इदं ॥ न संवृत्ता कार्यका
रधेनो वमृदि स्थलाकावाधनं ॥ न धमचार्यदवयादाः ॥ नान्यया लवया भृष्टः ॥ गका अहियुं यथा ॥ न लोकि कमृगं लो
कः ॥ गका अहियुं न धमिति ॥ न च ॥ सुखमन्त्यादल कर्तुं का न स हि नो का न स हि न धमि नो नि नूयन् ॥ न स वृद्धे
रग्न प्रत्यात् ॥ वृद्धं रग्न च रसुखमिति न्यायान् ॥ न न स्थिति न भगन् ॥ य इदं स वृत्तौ कार्यका न स लव च यद स न ॥
॥ ४ ॥ न दन्तं चोदि ॥ वज्रध्वं हृदयं लोहि न कू सुमार्चि नं कुर्यात् ॥ वज्रमर्हं घ्नं न चो न यति नो वज्रध्वं रसुखमिति

इः ॥ न स हृदयमवका म्पयान् ॥ धर्मदया हि धीरुग ॥ क न वि मोदि ला ह न वृथे न चि नं क न मार्य ॥ स लि ग्या गो मि क या ॥ वा म
हं ला गो मि का कु ल्य ल्प र्थ व वृद्धि जित न ॥ वृद्धा जि नो व ज स सः ॥ दु र्धम रि धी य नो न न स इत्यहं ॥ का न स का या य चो नो
ल कं न क फ न ॥ उं ॥ शं ॥ हं ॥ लो न न क फ न ॥ दि नो यो र्थ ॥ वज्रध्वं स वृद्धे स हृदयं य क्कं ॥ अता मि क या स लि ग्य व
ज न सं वा ल ॥ न या च ग्री स च न ता थ ॥ अता मां कु व का ल्यो ल ह ये था ग वि स दा ॥ वृद्ध जि न न ॥ वृद्धो व ज स स इत्यहि ह
उ लो न ॥ वा धि चि त्म व व ज स लो रि धी य न ॥ का न नै ध का या य चो नो ॥ न तो य ल क न हं नो न सै ॥ उ य हा क म लो द न ग न

[illegible]

देवसुवर्णाचन्द्रिकादेव्यलक्षणां॥ मन्त्राङ्गरोचनसेत॥ मन्त्रदेवयोरमेदात्॥ मन्त्रवातत्रदङ्गरं त्रदङ्गरयोरिणामेन देवतासेवभावः
 प्रायाः॥ ततोवागहारकवर्णात्रिमुखाष्टसुखाः सुलमुङ्गुरङ्गवर्म॥ नीलः दक्षिणां हरितः वामेकपालश्चक्रुधरः द्वाशधारिणीः
 दक्षिणोः केशः वरुणः सुलुकार्त्रधारिणीः आरिठयदा॥ यामिनी नीलवर्णाः तु कम्बुजाः चतुर्भुजाः ममेकपालश्चक्रुधरां गद्यं
 दक्षिणदमरुकार्त्रधारिणी॥ मोहनीः संकलिनीः मन्त्रासनीः चोदकाः सितः पीतः हरितः धूस्रवर्णाः एकवक्त्रा च
 तुर्भुजाः सर्वसामेव वामेकपालश्चक्रुधराः दक्षिणदमरुकार्त्रिकाः सर्वसेवालीठयदाः भूक केशाः॥ त्रिनेत्रायाः

गुहासावदुयभाचदुमदलनीः भन्नाः सूर्ययुभाः सूर्यमसंदेधुलिमः ॥ द्विगिर्यर्थ ॥ कैसूयंत्रातिकमौधिविर्गुनस्यन्या
संसर्गकृत्वायसीवृद्धाकुशंगुलासमायोगान् ॥ उहायकैकसूवकयोगान् ॥ भन्नासंगुलवृद्धात्वांलेहययोगविसर्गदेतिवचन
न ॥ लुगलिङ्गंयुतिषाद्यवोधिसत्यंतवोसूजं ॥ लोवयेदुधविम्वंवेनैधगुक्रमलवन् ॥ २ ॥ निर्यायान् ॥ कृष्णीनांगयासंयहिदीवेधप्री
मैरुः ॥ विसूद्धलगवनीरूपवक्रमार्गवृद्धेनीयत्रमायुंयुधितं चातिनयुधनानः समालेकेलीयं गुन्यनोलवताननरुच्यैवउदेदीः
ब्रूयमालकादिकीविधायवेजधनहदरीलिपित्यालाहृतसूकेमार्चिर्गुकरनायमितिवाच्यं ॥ १ ॥ नदनूचवेजधमोयत्रत्यादि ॥

असुप्तमवकिरेदितिसम्वंधः ॥ असुप्तंयाउसूयान् ॥ प्रंगमवृद्धयोगजंरुगवृद्धः ॥ अरूगलंखं ॥ नयोयोगमेलकसुप्रजानंरंग
गान् ॥ अरूगयोगजंकास्यमित्यर्थः ॥ समवेधस्यादिदावेवहितत्वात् ॥ कृतावकिप्रवृद्धधनयावेवजंडयंधमयनीतिवेजधनरुः
स्यायत्रिमदलसहितनेत्रकयायोयीलीत्यर्थः ॥ रुजगलवैः ॥ उरुगमनागः गीतकमित्यर्थः ॥ नृदवेः सिंदरेः सुविमिदिनृ
कृष्णः सिचयोवसुगंगैः ॥ अगयदेसम ॥ अरुस्यत्रावसेउल्लुहसिंदूत्रनेदोलायदुयैर्धनंजमागुल्याकास्ययाउमवकिप्र
॥ गनकैः सुयोमिति ॥ द्विगिर्यार्थः ॥ वक्रमयहानंधवयनीतिवेजधनः ॥ उहायकैकंनस्ययत्रवर्गंरूगयोगजंसमममउ ॥ प्रंग
रागमजलासधगुमवः ॥ अरूगमिवात्रुर्धविद्यायमर्किकर्कंनयोयोगमेलकः ॥ नृजानंवेर्गंरूगयोगजंमहासूयसहितंवा

୧ (କ) ୩

५ वा ५

[illegible][illegible]

मारुतमसिकैः स्थितिर्युतसर्वे वावधमं कुर्यात् ॥ कर्ममन्त्रेऽगानि वीमने हस्तना हस्तधाम कर्मा ॥ ननु साधर्म्यात् हस्तवाः
 न कर्तुं ॥ वीमने वीमनासिका युतसि न्तनि ॥ १० ॥ आरुथत्वादि ॥ वज्रदवीयात्रावयदितिसवधः ॥ श्रीकृष्णकृतिस्तु
 उवतवासिनीरुगवतीमाहदययवधमडाक्रेष्ववधाविधमात्र ॥ नजायं विधिः ॥ कौकालामुडीवधावामावर्तनेले
 लाटजामयने उर्ध्वनित्रिकमानैः रुंकारयावदूर्ध्वकः ऊर्ध्वं दहाः त्रिनियति ॥ ननु ऊः कारमकयर् ॥ ऊः कारमप्रवेगने
 वंकारमवचनं दहाकारमगोचरं ॥ द्वितीयाऽर्थः ॥ आरुथवज्रदवीः वज्रवाग्राहीचाभुलीस्वयामाकृष्यावधूत्याप्रवध
 मडाक्रेष्ववधाव ॥ मडावाधिचह ॥ नस्माक्रेष्वमिधुनाना ॥ नस्यिकृत्वायात्रावयदिवधमात्र ॥ पुनः पुनः वं कुर्यात् ॥ ऊधम

१०

विश्वसूक्तं ॥ ११ ॥ नदत्रिणादि ॥ सवर्णा विदधानागिरसवधः ॥ दुर्जा विदध्यादि त्वर्थः ॥ विविधं महतीं नस्यावज्रदवीमकुः
 नृवायादर्थमनलोसदुत्रयानदुत्रः सर्वो वलिग्वनायाः ॥ शर्वसूक्तं ॥ सकामगुले वीरि ॥ विविधं तत्रैत्रि त्वर्थः द्वितीयाऽर्थः
 सवर्णा दुर्जा विरं धीर् ॥ वीधिरिहै विरिवाधव ॥ विविधं अविद्विजवधिरिचहधमाविनिमिमिर् ॥ मरुनृवायाः ॥ शुभः
 नास्वलायाः ॥ रुंकारिणादि नृवादिहिरि त्वर्थः ॥ सकामगुले र्महासूक्तसहितः ॥ नृयमवयुजासर्ववित्तमकथ ॥ १२ ॥ विवि
 ध्यादिनादिः ॥ वरुहिवैलेमीसेः ॥ वैरुहै ॥ समदने डवसहितं नृयसर्वः यच्छरिः ॥ सुकृमावमसूक्तकलायगधूमि ॥ अथवा

[illegible][illegible]

करीनेकरेमायाकाविधेरुसकाकोनियान। कर्हिदेउगिनिगिसम्यधे। सर्वानिहनीं। सर्वामर्हिवाजंस्तीति। रागादिदुःख
 निमूलनान्। यहाकर्हिदधाना। सुप्रदीसिबधु। सिं। सुप्रदनेरु। अमको। कतविउ। नीसिबदाका। दकिं। व। दानादकि। (ससूर्यधनं
 प्रवसताहं।) यहायासीहुस्तेवेयान्। दकिं। एतेकर्हि। अत्र। एयुके। कं। रि। अयहा। यकर्थमया। महासुप्रदेकं। ए। बोधिचिहं। विधुनं
 मिह। पिदग्यनि। कमलौविउ। धामिगिसम्यधेः। कमलंमहासुप्रदेयानेकं। (भगिसिर्)। बोधिचिहं। स्वप्रेयान्। अकयूरुमहासु
 यानोस्तेवेयान्। धकायाधकनय। एतयायामहनी। इवद्वौदासुधममवधू। बोधिचिहं। अत्र। एसुचेनं। कात्यादकातिः

१२

कात्यायिगनिलसं। कसुमसैरुकास्यभालः। यकिं। सुयाकात्यायुक्कयचकयालधमन। अततबोधिचिहं। अत्र। एमहा
 सुप्रदेकं। अकीकनं। दफालिकात्यादफालिर्वर्जं। दफालिप्रदेदफालिकः। नस्यालिर्दफालिकालिः। नयादफालिकात्यायिः
 गनं। सर्वगतोवनहानं। गिलायणाः। शुभोसमचिन्वाधिधमनसुचिर्नं। लसटवजमातोधमनं। मुकमूर्तिवहनी। मुकनधमः
 रुवेनि। नधमउर्ध्व। एतमहकायणाः। यूनः। कीदमीं। २। मुआलीमुतिनांगीमित्यादि। गालिकालिधमनं। मूअलीमुतिः
 नोगीं। मुअरुलेदसुर्जं। मूअरुलेदसुर्कयस्यानं। एकादिचेउमी। यानै। एं। शुभोवर्कं। यानान्। स्वादगुं। स्वादाः। वनः। स्वादगुं

[illegible]

x समीचे ३

चनेद्युहानौ धान ॥ आदमाकां । आउमशुभनाविमुक्षिनेऽवशां ॥ कलमगं सरससक्तिनृधसंभवेनिर्झनल्ल ॥ एगवे
नी कलवमसाहनाकर्कदिविधिविल्लादि ॥ स्वसिकंधायादिनिसंवधः ॥ उकाक्रममहाचक्राकर्षविविधं ॥ विधायमकुवि
धनविन ॥ यथाविधिहः ॥ आतिकालमूर्खमिदं यउमनं ॥ कुलालचक्रवत् ॥ प्रकनद्वयं द्रुगं गद्यं ॥ नद्वयं ॥ ३ ॥ नद
विल्लादि ॥ चक्रंधायादिनिसंवधः ॥ प्रागुक्रमिव ॥ मिद्रयुजायां यथाचक्रं निर्दिष्टं मक्रुत्रयत्रियूक्तं ॥ नदेवविद्य
द्विधमनो ॥ आकाशयुक्तं धनो धर्मादरायामित्यर्थः ॥ उक्तं गिरिगङ्गायां उदलयं कुरुमध्यउमत्कुरुकाचचक्रवद्वत् ॥

ननु ॥ नस्मादयमवावायः सम्बोधः ॥ दानी नस्य महासूत्रसमावेनस्य चक्रसूत्रमाह ॥ ५ ॥ कायपुत्रस्वलावमिलादिः
 ॥ धर्मसंस्कारानिर्मादवै ॥ ननु धर्मकायः सर्वप्रयच्छानिः सर्वहृदयः शुभानासूत्रयः अनुयादहानलेजदः ॥ सस्मगका
 यदातिंशं ज्ञेयमपीत्यनेयं कृतसमावेनः युध्यसंलभनिर्यातानि नृक्षचित्तं चैहयुवावाधिसर्कगम्य ॥ निर्मादकायः युर्व
 युनिधनावाधविनेयकृतवत्तनिर्यातानि नृक्षचित्तं चैहयुवावाधिसर्कगम्य ॥ निर्मादकायः युर्व
 : लेखकृष्णसहजात्मकं सहजं भास्यते वायस्य कायपुत्रस्यैकत्वान् ॥ महासूत्रकायपुत्रं ॥ सद्यवयुगते चलेकदः ॥ सः
 म्भोतवमार्थकः ॥ कथं सर्वं विदमार्थकं चैहयुवावाधिसर्कगम्य ॥ निर्मादकायः युर्व

१५

५ ननु

न ॥ वयस्यत्राविद्वयः कथमेकं ॥ ननुः पुनिविधयनं नथागतः स्वाथकायान् निर्मादचित्तं चैहयुवावाधिसर्कगम्य ॥ सनगुन्यनासूत्रयुः
 वावितनयचित्ताथनरापुनिलसनासवस्वलावंतनातविरोधः ॥ कस्यविद्वयनं सर्वज्ज्वाहियाययविद्वयकं ॥ साधकं किं तु ॥
 निर्मादचित्तं चैहयुवावाधिसर्कगम्य ॥ निर्मादकायः युर्व
 : लेखकृष्णसहजात्मकं सहजं भास्यते वायस्य कायपुत्रस्यैकत्वान् ॥ महासूत्रकायपुत्रं ॥ सद्यवयुगते चलेकदः ॥ सः
 म्भोतवमार्थकः ॥ कथं सर्वं विदमार्थकं चैहयुवावाधिसर्कगम्य ॥ निर्मादकायः युर्व
 ननुः सूत्रकायपुत्रं ॥ सद्यवयुगते चलेकदः ॥ सः

हं पुनिसर्वाकारदायदावधूरावायुः प्रविशति ॥ अथवाचतुःसंख्यायथात्रैकम्यासर्वदेवत्वार्थः ॥ यावत्सिद्धिनिमित्तं सिद्धिमहाः
 मृजानस्य निमित्तं कारययावत्त्रैवति ॥ नावद्भवत् ॥ यकैः सर्वदेवाः ॥ देवावत्सिद्धिनिमित्तं वैकुण्ठमासं कथ्यते ॥ नदवाह ॥ १ ॥
 अथलेकमिति ॥ निरुक्तं यासादयत्तैवित्तायीति त्रयानुधेवं च यत्नान् ॥ तस्य स्वरूपान् ॥ देवित्वावित्त्वं यकैः त्रैवत् ॥ स्फुटं त्रैवत् ॥ १४
 नदाहकवाचयनादिह नतवदेता ॥ कथाचर्म हृदा ॥ चयदादिकत्र प्रहारादिनात्वं हनं यदिदः ॥ अथेदता नतवत् ॥ नदाहवेसिद्धि त्रैव
 वीहता ॥ समिधरुना सिद्धिप्रतिविदिनं ॥ अथ त्रयमिति निमित्तं माहा ॥ ८ ॥ पुनरुक्तं नातामिह ॥ पुनरुक्तं महानुकात्रतनाः
 विनोतां यनवादि कानां यथैवमदले ॥ आदिशः दंतकाहं वा दयशा ॥ नृणां यदृष्टं निमाहा शब्दः ॥ तत्रुक्तिरभचयानुकात्रविहसतविः

स्यात्तुवति ॥ अथ त्रयमिति निमित्तं माहा ॥ यदायानं वाधि त्रैवत् नराग्रस्य प्रयदायागी सम्यक् दृष्टमासातं वयं ॥ नदा अवि चोत्राया
 तनां गुणसिद्धिः ॥ प्रमुनेवः ॥ वाहिमहासूत्रं लवनायुं दृष्टं स्याति नां गुणसिद्धिर्वैकुण्ठं त्रैवत् ॥ नृणां सिद्धिनिमित्तं दृष्टं यनः
 कर्तव्यं नदाह ॥ ९ ॥ ईदृशं वादि ॥ अथ त्रैवत् कर्मयोगं स्वधीनां कुर्यात् ॥ महासूत्रं लवयेदित्यर्थः ॥ अत्रुक्तिरभचयानुकात्रविहसतविः
 ऊर्ध्वं मुलादी ॥ यत्तु वनं त्रयमभेनं ॥ गतिः यथैव ॥ कृं जालनागहं ॥ वृत्तं मूलं सुगमं ॥ आदिशः दंतकाहं वा दयशा ॥ नृणां यदृष्टं निमाहा शब्दः ॥ तत्रुक्तिरभचयानुकात्रविहसतविः
 निहंतं यागी सादित्यं वेमहासूत्रं समाधि साक्षात् कुर्यात् ॥ चित्तं विक्रयालवान् ॥ समाधिसिद्धौ यदृष्टं ॥ नदाह ॥ १० ॥ सिद्धावित्ताः
 दि ॥ वसूधदीतीह वतिलेया प्रोक्तं त्रैवत् कर्म ॥ यथैव कर्तव्यं वायुविहसतादीनां लयानिः यथैव ॥ तत्रुक्तिरभचयानुकात्रविहसतविः

। जलं न कसि ॥ न जा वायु । वायु चित्तं चित्तं चेत्तस्य । चेत्तस्य विद्यायां । विविद्यायिषु लस्यत्रान्ता चोक्तं सधुत्तरीयं नाथनायं न ऊ
 सिलीयं । न ऊ वसूक्तं वायु चित्तं यलीयं ॥ चित्तं चेत्तसि कलीयदवी विद्यायां चित्तं सः ॥ सा विषु लस्यत्र गच्छं विनाथ
 र्यं वदुं यै ॥ न वसूक्तं किं स्यात् ॥ इत्यादि युक्तं गच्छं ॥ न दाति गच्छं गच्छं लं शका इत्यदं सकलं विकल्पं यममात्रं । यलस्य
 त्रं निर्मलं हानमात्रं माययमं । न न वसूक्तं ईशं चित्तं सर्वं निराध हानमायिकं यं निवृत्तं । न स्य ह्यस्य यं ईशं चित्तं
 । न वसूक्तं हानमात्रं युक्तं लक्ष्मणं ह्युक्तं स्वलं वसूक्तं माययमं विकल्पं मनो हितं न वदुं निविध्योत्तं । न थ चोक्तं श्रुः
 साकताथना नो व कोलमाय दड न थ हानत स्यात् । न न स्य सत्यं न त्वात्थ निर्मलं सन शाब्दना । न वदुं ह मलं स्य न थ हानत

12

न स्यात् । न न स्य हानमात्रं थ निर्मलं सन शाब्दना ॥ न न स्य युक्तं सत्यं वं हानमात्रं विद्युत्तं न व ॥ न न हानमात्रं द ॥ यथ मत्तं स्युः
 ॥ यथार्थं निर्मलं स्युत्तं ॥ ११ ॥ जानियादि लोद ॥ निश्चीया ह हानं चिकीर्षि मलं ॥ किं र्थं नो नि चिकीर्षीनि । चिकीर्षि
 नु वच्छुका वा विविदे ईतीति । न न हानमात्रं दथ विवेकं स न न व कात्र स नानि चिकीर्षि या गीसमा धियुक्तं लक्ष्मणं सन सा
 तिमिहानि कुमदं संखदोत्तं ॥ न न के म माह ॥ १२ ॥ यथ मत्तं स्युत्तं ॥ न न हानमात्रं सली चिकीर्षि स दृग्गं धूमाका वा विविद्य
 कंचिदं ॥ न न स्युत्तं क म व ॥ इव यान वरुणीयं चिकीर्षि म व दृग्गं ॥ चिकीर्षि म व कलं दीयकोत्र का स दृग्गं स्युत्तं व कं । यच्छं
 चिकीर्षि माह ॥ १३ ॥ विगनां स्युत्तं ॥ विगनाः गगन स दृग्गं निर्मलं लोका म व न । यल स्युत्तं स्युत्तं विकल्पं । न सितं क म चित्तं चेत्तु निराः

[illegible]

अनकधामिथेः॥ कनमधुलेः कनमधुलं येमधुलेकत्रयपूरस्मरंगुत्ररध्वणीयः॥ यदाकननेः॥ यदयसंतनंय
 धानेः॥ विमकीलगवनीमकुहसि॥ अदगम्यानामस्यानि॥ अविदधीनकृष्यादतुगुहंरुवांतयांमिथ्याम॥ १ ॥ संयुक्तः
 मकुहयामिथ्यादि॥ सिंदरदूजायुक्तंस्तवाविलिखितं॥ मकुहलवामर्वायित्वादवी॥ नंदवाह॥ चकालिनां वज्रवज्र
 स्थितोविहितंयामः॥ कनसमायलिः॥ अथवालगवनीसहातिन्मूर्तिः॥ आदायगृहीतामकुहकंलगवनीमकुः
 धयविभुधयन॥ यत्रमायंडवनिः॥ कमुहस्यलगवनीयुक्तस्यतान॥ ननइकंरुवेति॥ अगुलगवनीयुक्तंन
 कानः॥ यनोटादिकंदानयं॥ ननालगवनीयुक्तयित्वातस्यादमामकुविशुद्धदयंरुहीत्वावहितिप्रदं॥ मिथ्याधः

ॐ

[illegible][illegible]

लिख्यसहस्रः॥ शुभो वृक्षतया नृलि शालिकि र्द्यत्ययथा गमका नयस्यति॥ तथा गुणमयि॥ ५ ॥ कथयेन्न वादि॥ नेकथयेन्नः
 युका मय देवंचांगं युर्वा कसमाधि॥ सधः संयुत्ययकं कथनमकुं सयुगीति जनकं ससिद्धिदं॥ गलनासिद्धिदं॥ गलनासिद्धिदं
 हामुडा नांददानीति॥ शुद्धा विव्रीह नमनसः शुद्धा यत्रित्व कचिरुत्था॥ रिकि विहीनस्य मिथ्या॥ दानी पुन ईका नृगं सामासं २०
 ॥ १ ॥ विदधनीत्यादि॥ यामकु युजां कुत्र॥ दवी चकुस्य वेकुवादी ह गवत्वा॥ यजने चकुस्य मकु युकस्य मकु यत्रियुर्हस्य
 ॥ नृस्य ह्ये लया न्यययां निसिहः हसि वेकि सधैर्य चो रनि गज कुल लो रया न्यययां निसिहः॥ ययानि च सहाति॥ यचैत
 नृयै कर्मा धीयवसाय॥ ८ ॥ ईह गतं स्यादि॥ लोक यत्र मसो लो गे सव अरु वति॥ दानि ह्यो नि ईनेता॥ बाधिः कायपीजज

गार्वाक्षकः॥ इहं कायि कीवदता॥ नो मयस्य चेतसि कीवदता॥ जगज्जनिः॥ कलिर्विवादः॥ कलुषं वायं क मयागः॥ द वः मा
 हाः॥ गुहा कू यदुवः॥ नानाविधा अत कयका वा ज्ययां की लनन सीव म्य॥ ९ ॥ यजयतीत्यादि॥ चेकु मकुं चेकु संहित म
 कुं धमला चेतसि काह दयेति बोधवा चामनसा॥ असी मकुं असी सि धीः॥ यधीति॥ अं कते गुदिका या इक सिद्धा वधि म
 सिम कुय कं कुय नृय पुव म्भत॥ यके अरिहाः॥ दिव्यं अगुं॥ दिव्यं चरुः॥ यत्र चिरु हातं युर्वनि वासा नृस्य निशं अरुः॥ नः
 धा क गुत्माना अति मातृयि माग रिमा॥ मि लं वे शिलं कर्हि लं लोक लं॥ जायु कामना॥ १० ॥ धा यही त्याः
 दि॥ यामकुं कि रव कां का ला ला धाय ति पुनि दिने चले नृय पुः सधैर्य गे र्धम क वि का ल म धा य उ व॥ सर्म गे म र गी जयतिः

[illegible]

गिताहृदयं कालमूं डीहृदयं ॥ कर्त्तुं कर्त्तुं मूयागन्तं कर्त्तुं मूयागन्तं ॥ १ ॥ यूर्ध्वं यदि
॥ यूर्ध्वं दिनमिव दर्वकधिगमिव धर्मादयाकात्रं चर्कं सल्लिख्य मन्त्रगणलयाधनं ॥ कुतये चैव गन्तकासाचिर्न ॥ यन्त्रियाः
टिगोयथाक्रमं ॥ आर्त्तं कालिन्तु चर्कल्लिखन् ॥ अकारमात्रे लघुगणलयाधनं ॥ ककारमात्रे लघुकात्रयाधनं ॥ अन्तुवः
त्रिकान्तं ॥ यूर्ध्वं कौसाचक्रमाहृदीयन् ॥ नृकः प्रीतिनक्षः यैचैः सकः नवविसेयनः नृकादशः प्रीतिर्युक्तं दशमेकादशलेनः
॥ उद्युष्टिर्गुयान्त्रलोवेनोत्तिष्ठः लघुक्रमेण ॥ आर्त्तं कालिन्तु ककारमात्रे लघुगणलयाधनं ॥ अकारमात्रे लघुकात्रयाधनं ॥ २ ॥
साधनगणलयाधनं ॥ मकारमात्रे लघुगणलयाधनं ॥ अकारमात्रे लघुकात्रयाधनं ॥ अकारमात्रे लघुकात्रयाधनं ॥ अकारमात्रे लघुकात्रयाधनं ॥

[illegible][illegible]

॥ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
 ॥ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २ ॥
 ॥ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३ ॥
 ॥ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ४ ॥
 ॥ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ५ ॥
 ॥ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ६ ॥
 ॥ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ७ ॥
 ॥ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ८ ॥
 ॥ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ९ ॥
 ॥ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १० ॥

ॐ कलिर्विवादा मलं कृत्वा सां विक्लवादिनाः शुद्धसंवाधिलजः सम्यक्वाधिलो नित्य उदाग्रां मुहमूडां प्राप्य तय मः
मनीं हवः संसात्रः गमार्तिर्वा दंतयाः गमनीं हवति वीर्यगुरुः निवात्रधीः सर्वसत्त्वार्थकहीः सर्वसत्त्वानां सम्यक्वाधिकप्रिदी
मित्यर्थः ॥ ५ ॥ ॥ निग्रीतले हान संसिद्धि टीकायां मध्यामक प्रचिह्नं ग्रीध्याने चे उ विवचिना यो सामर्थ्यव्यवधिः
सम्यक्वाधिविधिः चेत्तुर्थांता सम्यक्वाधः ॥ ६ ॥ ॥ सम्यक्वाधवर्धकं कुरु सत्तु प्रसादं संसृजति तददय दहामया उ न स्येवमा
हवत्तु विस्मयं मम निस्वार्थं कुरु विवचिर्न कर्तुः क्रमध्वं ॥ ७ ॥ ॥ यद्यप्यमया यदि ह किं किं इयार्जिर्न चः तनायु मात्रविसत्रं यत्रिधः
यधयाः ॥ संसात्रनिर्वातयथं यत्रिहलसत्ताः आन उ सा उ वेन वाधियदं स्य गतु ॥ ८ ॥ ॥ अथानुगुण्यवस्यवायानः कुमाः

[illegible][illegible]

[illegible]

२१

[illegible]

स्थितः श्रीवज्राचार्यः सर्वानुदयः दिनिययुतः वज्राचार्यसिद्धिज्ञानतन्त्रतिलिखितम् ॥ मममाताः आगमति ॥ लोकाभ्युप
 लब्धिः नस्ययुतिः वर्षेनैव यः वात्रकृमात्रिचउयुला ॥ वर्षेनैव कृमास नैवमस्य वात्रकृमात्रिचउयुला नूनं सीमायुभाः
 आग्यजनधनेनैव वृद्धिर्नरु ॥ ॐ ॥ एतद्युक्तं निग्रीवं नष्टदृष्टिं नैवमूवे हस्ततिलिखितं नरुः युतवैवुतिवात्रक
 न ॥ ॐ ॥ अतनयुक्तं चापि गवतीयं गुह्येनैव नरुः सर्वसुखाताः सर्वसुखार्थकात्रेतात ॥ ॥ यादृशीं युक्तं दृष्टा
 नादृशीं तिलिखितं मया यदि शुद्धमशुद्धं वाः समाधेनीया नृगुह्येनैव ॥ ॥ निर्वक्तुं यच्छेत् न सोः निर्वक्तुं यिथिवीतत्रागग
 (देवोक्तिर्नो नो नो वत्सीति युक्तं ॥ ॐ ॥ स्वस्ति सर्वकृता ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥